

СТАНОВИЩЕ

От проф.д-р Димитър Илиев Костов

Юридически факултет на СУ“Св.Кл.Охридски“

Член на Научно жури в конкурс за заемане на академичната длъжност „ДОЦЕНТ“ по професионално направление 3.6.Право, специалност „Административно право и административен процес“, обявен от БУРГАСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ в ДВ, бр.30/31.03.2020г.

Кандидат: гл.ас.Боян Тодоров Георгиев

I.Конкурсът за заемане на академичната длъжност „доцент“ по 3.6.Право, специалност „Административно право и административен процес“ е обявен за нуждите на БСУ. В конкурса участва единствен кандидат – гл.ас.Боян Тодоров Георгиев.

Гл.ас.Боян Георгиев е роден на 12.10.1973г.Завършва Юридическия факултет на ПУ“Паисий Хилендарски“ през 1999г. От 2010г. до настоящият момент практикува като адвокат в адвокатска колегия – Пловдив.

Видно от представените документи, кандидатът отговаря на всички изисквания на Закона за развитие на академичния състав на РБългария /чл.24/ и Правилника за приложението му /чл.53/. Придобил е образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление „право“/административно право и административен процес/ през 2009г., заема академичната длъжност „асистент“ /2008-2009г./, а в последствие „гл.асистент/2009- до днес/ в БСУ, представил е 15 научни публикации, в т.ч. една монография за участие в конкурса.

II.Цялостната научна продукция на кандидата включва 36 публикации, в което число дисертационният му труд и разработките във връзка с него. Както бе отбелязано, за участие в конкурса са представени 15 от тях, съгласно изискванията извън публикациите по дисертационния труд. Те се приеман за оценка, с изключение на три от тях, поради предхождащата им връзка с дисертационния труд на кандидата - „Касационното производство пред Върховния административен съд“. Отнася се за статиите: „Основания за оспорване в касационното производство пред Върховния

административен съд“/Юридически сборник, том XV, Бургас, 2006-2007г., „Из историята на касационното производство пред ВАС:Първият закон за административното правосъдие от 1912г./Сборник научни трудове на РУ“Ангел Кънчев“, том 47, серия 7, Правни науки, Русе, 2008г./ и „Допустими и редовни жалби и протест в касационното производство пред Върховния административен съд“/Правна мисъл, №2/2008г./. Всички останали публикации са самостоятелни разработки на кандидата, като някои от тях са участие в национални и международни конференции.

Гл.ас. Георгиев е утвърден преподавател в Бургаския Свободен Университет – в продължение на повече от 10 години провежда успешно семинарни занятия и лекционни курсове основно по Административно право и административен процес. Всичко – сочещо на една добра теоретична подготовка и активна негова учебна и научно-изследователска дейност.

III. Поради налагащите се ограничения в обема на становищата, отразяващи се и на изчерпателността в посочването на достойнствата на една научна продукция, както е и в дадения случай, ще си позволя да отбележа някои от най-съществените приноси на кандидата. Като такива те се съдържат най-вече в монографичния труд „Административно правосъдие и обществен интерес/Съдебното оспорване на административни актове – проява на обективно правосъдие/“, изд.Бургаски свободен университет, 2015г.

Следва да се изтъкне, че в нашата правна литература монографията на гл.ас.Георгиев е новост като научно изследване на тази тема, поставяйки на разглеждане тезата за административното правосъдие като обективно правосъдие в защита на държавния и обществения интерес. Това по своему представлява самостоятелен теоретичен принос на автора.

Поставената научна задача – да се определи диалектиката между обществен и личен интерес в административното правосъдие в „полза“ ,ако мога така да се изразя, на обществения интерес, в която връзка се подчертава характера на административното правосъдие като „обективно“ правосъдие, е намерила добра реализация в труда.

Изходната позиция на която застава авторът в тази връзка може да се определи като принципно правилна, а именно, че при функционирането си администрацията има за свое главно задължение преди всичко спазването на законността независимо, че с това може да се удовлетворяват и субективни права на гражданите. Подчертано е , че „отменителното административно правосъдие“ има

за своя цел обезпечаването на законността в нейния общ и обективен вид, в който смисъл то придобива и характера на обективно правосъдие. Това предопределя и преобладаващият елемент в защитната му функция – защита на държавния и обществения интерес.

Сполучливо и интересно от теоретично гледище е виждането на автора за опорните точки за извеждането на обществения интерес като определящ предмет на административното правосъдие. Очертани са в тази връзка основни насоки/ общо 13/, които са обект на по-нататъшен подробен анализ и представляват всъщност и съдържанието на хабилитационния труд. Безспорно, не всички са с еднаква степен на значимост, но важноста на някои от тях може да се подчертае. Например, проблемът за общата клауза за оспорване на административните актове, служебната проверка на изискванията за законосъобразност, възможността за оспорване на нормативните административни и безсрочността му, действието на съдебното решение, засиленото присъствие на прокурора в административния процес и др.

Във връзка с това могат да се посочат и съответни приноси моменти.

Известно е, че въвеждането на „общата клауза“ се определя в теорията като съществено демократично завоевание на административноправосъдната ни система, което е напълно в хармония със съвременните изисквания на обществото. В това отношение теоретико-познавателен характер има историческият преглед, който е направил автора в труда си, изяснявайки, че наченки на установяването на обща клауза имаме още в Органическият устав на Източна Румелия от 1879г., продължени след това със Закона за административното правосъдие от 1912г., възприел „обобщителния“ способ, както отбелязва автора, за определяне на административното правосъдие у нас. Отбелязва се, че дори и след отмяната на този закон въпросната тенденция е запазена чрез Закона за устройство на съдилищата от 1926г. И разбира се, утвърждаването на тази идея и в съвременната ни правна система, чрез Закона за административното производство от 1970г. и още по-важно чрез действащата ни Конституция от 1991г./чл.120/ и приетият след това особено важен процесуален закон – Административнопроцесуалният кодекс, преутвърждаващ принципа за оспорване на всички административни актове пред съда с оглед интереса на обществото за обезпечаване на тяхната законосъобразност. И естествено правилна се явява взаимовръзката, която прави автора с общата клауза за характеризиране на административното правосъдие като „правосъдие в защита на обществения интерес“/с.33/.

Логично авторът свързва и принципа на „служебното начало“ с обществения интерес при функционирането на административното правосъдие. Правният ред изисква при издаването на административните актове да се спазват всички установени от закона условия и то в тяхната кумулативност за обезпечаване на законосъобразността им. Правилно се поддържа тезата, че отмяната на незаконосъобразните административни актове са заинтересовани не само засегнатите лица, а и интереса на обществото като цяло. В тази връзка е без значение кой ще посочи или открие порокът на един административен акт. Контролният механизъм, съчетаващ в себе си съдебният и административният контрол задължително трябва да коригира подобни административните актове. Затова контролирайки ги съдът е задължен изцяло да провери техният законов статут/чл.168,ал.1 АПК/. Намирам за правилно и специалното внимание на автора към административния контрол в контекста на самоконтрола на администрацията, където е подчертано че „на още по-голямо основание отколкото на административния съд, по-горестоящият орган може и е длъжен да провери всичките пет основания за законосъобразност“ на административният акт/с.71/.

В комплекса от очертаните от автора основни насоки, считам за важно включването и на „прокурорския надзор за законност“. Общественният интерес за премахването от правната действителност на незаконосъобразните административни актове чрез функционирането на административното правосъдие, обуславя необходимостта от сериозното му подпомагане, макар и косвено от надзора на прокуратурата в това отношение. В тази връзка основателно е подчертано значението на предоставеното ѝ от Конституцията правомощие/чл.127,т.5/ задължително да предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, „неограничено – както отбелязва автора- от никакви допълнителни условия“, в което число важен държавен или обществен интерес/с.153/. Служебното, именно неограничено от условия действие на прокуратурата за ангажиране на съда относно правомощията му за отмяна, несъмнено разширява възможностите за обхват и въздействие върху незаконосъобразните административни актове. В случая за прокурора е важна хипотезата единствено - „незаконосъобразност“ на административният акт.

Без да обременявам становището си бих могъл да отбележа, че аналитично и обосновано в посока на поставения проблем в реабилитационния труда са разгледани и останалите основни насоки.

Подобавашо следва да се оцени и привлечената съдебна практика както на ВАС, така и на Конституционния съд.

Добра теоретична стойност имат и останалите публикации – статии и доклади, представени от кандидата.

В критичен аспект си позволявам да отбележа, че спазването на традиционното оформяне съдържанието на един монографичен труд /глави, раздели пр./ което в случая е отклонение ,разбира се, нямащо формални пречки, би способствало за по-доброто му и улеснено възприемане от читателя.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

На основание на констатациите, изложени по-горе, оценявам „ПОЛОЖИТЕЛНО“ учебно-преподавателската и научно-изследователската работа на кандидата. Считаю, че тя отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и Правилника за неговото приложение за заемане на академичната длъжност „доцент“ и предлагам на почитаемото Научно жури да вземе решение за избор на **гл.ас.Боян Тодоров Георгиев** за „ДОЦЕНТ“ по обявения от БСУ конкурс по професионално направление 3.6. Право, специалност Административно право и административен процес.

21.09.2020 г.
София

Член на Научното жури:
/Проф.д-р Д.Костов/